

Μόνο από το 3-1 κινδυνεύει ο Ολυμπιακός στην Ολλανδία

Το χθεσινό 4-2 του Ολυμπιακού κόντρα στην Αϊντχόβεν, στο άδειο Καραϊσκάκη, είναι αναμφίβολα ένα πολύ σημαντικό προβάδισμα για τους ερυθρόλευκους, παρότι δεν μπορούμε να πούμε και ότι η πρόκριση έχει ήδη κριθεί κόντρα σε μια τόσο απρόβλεπτη ομάδα όπως αυτή η Αϊντχόβεν.

Εκτίμηση μας ότι ο Ολυμπιακός θα πετύχει έστω ένα γκολ στη ρεβάνς της Ολλανδίας και συνεπώς πως μπορεί να κινδυνεύσει μόνο από μια ήττα με 3-1 ή ίσως -λιγότερο πιθανό- και με 4-2 και παράταση.

Όσο για τη μορφή του αγώνα, η βελτίωση σε σχέση με τον ματς με τον Παναθηναϊκό ήταν προφανής και έχει εύκολη εξήγηση. Εμβιλιά, Ελ Αραμπί, Μπρούμα και Βαλμπουενά και ξεκίνησαν από την αρχή και ο Ολυμπιακός ήταν άλλη ομάδα.

Από την άλλη όμως στην άμυνα υπήρχε ορατό πρόβλημα και ειδικά στις στημένες φάσεις. Οι Παπασταθόπουλος, Λαλά και Μπα είχαν θέματα απέναντι σε μια Αϊντόβεν που ήταν πολύ γρήγορη και έμοιαζε και λίγο πιο τεχνική σαν ομάδα.

Νομίζουμε πάντως πως αυτό δεν οφείλεται τόσο στην αξία των παικτών όσο στο ότι οι δύο από τους τρεις είναι καινούργιοι και δεν είχαν ξαναπαίξει μαζί.

Εξηγήσιμο λοιπόν και το πως ο Ολυμπιακός δέχθηκε δύο γκολ και έχασε δύο φορές το προβάδισμα που είχε στο πρώτο ημίχρονο...

Πολύ κομβικές όμως για το τελικό αποτέλεσμα ήταν δυο φάσεις. Πρώτον το γκολ του 3-2 που οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στη μεγάλη κλάση του Ελ Αραμπί, το οποίο ήρθε στην εκπνοή του πρώτου ημιχρόνου.

Έτσι Ολλανδοί στο δεύτερο ημίχρονο έκαναν το λάθος έκαναν το λάθος να παίξουν παιχνίδι κυριαρχίας για να εκβιάσουν το γκολ, κάτι που ο Μάρτινς είδε και τελικά εκμεταλλεύτηκε υπέρ της ομάδας του.

Η δεύτερη φάση είναι η μεγάλη ευκαιρία που χάνει η Αϊντχόβεν για να το κάνει 3-3 με την καταπληκτική απόκρουση του Σα στο 48' σε σουτ του εξαιρετικού Ισραηλινού Ζάχαβι. Αν εκεί γινόταν 3-3 πιστεύω ότι τώρα θα μιλούσαμε για διαφορετικό παιχνίδι...

Με το σκορ στο 3-2 ο Μάρτινς έκανε τις κινήσεις που έπρεπε για να εκμεταλλευτεί-όπως λέμε και παραπάνω-τον αφελή τρόπο παιχνιδιού της Αϊντχόβεν και να βάλει ένα τέταρτο γκολ.

Πρώτον έβαλε μέσα τον πιο τεχνίτη Φορτούνη σε θέση φορ, αλλά και τον πιο άτεχνο Μασούρα που όμως αντικατέστησε έναν Βαλμπουενά ο οποίος εμφανώς κουράστηκε και δεν πατούσε καλά.

Στο 80' κάνει τρεις αλλαγές (Χασάν, Βρουσάι και Ανδρούτσο), το γυρνάει σε 4-4-2 και δίνει και απαραίτητα φρεσκάδα στην ομάδα κόντρα σε μια Αϊντχόβεν που είχε αρχίσει να κουράζεται.

Έτσι εκτιμώ ότι το 4-2 που ήρθε στο 83' ήταν μια αναμενόμενη εξέλιξη. Το έκανε ο Μασούρας αλλά θα μπορούσε να το κάνει και οποιοσδήποτε άλλος και ίσως και πιο νωρίς.

Τέλος υπάρχει και μια άλλη μετάφραση του ματς, πως δηλαδή το

4-2 θα μπορούσε να ήταν και μεγαλύτερο, υπέρ του Ολυμπιακού, και πως θα μπορούσε να κλειδώσει την πρόκριση από το πρώτο ματς.

Και πράγματι αυτό θα μπορούσε να γίνει αν, όπως προείπαμε, η άμυνα του Ολυμπιακού δεν είχε τόσα προβλήματα στο πρώτο ημίχρονο και αν ο Μάρτινς είχε στοιχειωδώς καταφέρει να περιορίσει τον Ζάχαβι.

Το ίδιο και αν ο Τέζε της Αϊντχόβεν δεν έκανε μια σωτήρια επέμβαση, στην εκπνοή του πρώτου ημιχρόνου, στα πόδια του Ελ Αραμπί την ώρα που αυτός ήταν έτοιμος να πυροβολήσει για το 4-2.

Και τέλος μετά το 4-2 ο Ολυμπιακός είχε σε τρεις περιπτώσεις την ευκαιρία για ένα πέμπτο γκολ, την ώρα που η άμυνα των Ολλανδών ήταν πελαγωμένη, αλλά δεν το έκανε...